

СЕДМИЧНИК ЗА ОБЩИНТЕ
И КМЕТСТВОТА В СЕВЕРОЗАПАДА

Слово

WWW.SLOVOPLUS.COM

e-mail: slovoplyus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com

14 - 20 октомври 2021, ЦЕНА 0,30 ЛВ.
ГОДИНА XXIII, БРОЙ 50, (1283) ISSN 1310 - 9693

Предизборно и все пак скандално

Гербаджийско кошунство с името на Васил Левски в с.Болгаре, Ломбардия

Милена ВЪРБАНОВА

Драги сънародници,
Лумпенската пасмина ГЕРБ, която за своето 11- годишно управление напълно разруши България, не престава да скверни българските светини и българската чест, с цел да запази разклатените си позиции. Става дума за г-а "уникума" на герберастката дипломация и политика - Таня Димитрова, медицинска сестра от Ямбол, в момента "генерален консул" в Милано и Калин Каменов от село Галатин, Врачанско - понастоящем кмет с втори мандат на моя многострадален роден град Враца.

В следващите редове ще ви разкажа как тези две гербаджийски креатури обсебиха моя труд и моите инициативи в любимото ми село Болгаре в Ломбардия, Северна Италия, за да " отчетат дейност на международно равнище" и не само да запазят постовите си, но и да бетонират политическата си кариера .Тези два индивида фактически използваха името на Апостола на свободата, най-великия български национален герой, като брисалка, с която да позабършат репутацията си и като лост за бъдещи политически домогвания в "дипломацията" и Европейския парламент.

Ние смятаме гербаджиите за шайка имбецилни търгаши - ето обаче един крещящ пример за тяхната удивителна еластичност и комбинативност с цел политическо оцеляване и продължаване на безнаказаното им обогатяване за сметка на държавата и обществото.

Тези от вас, които се интересуват от история, отдавна са прочели, че в началото на ноември 2016 г. посетих село Болгаре в провинцията на град Бергамо в Ломбардия, с изследователска цел и изцяло на свои разноски - за пътуванията и работата си не съм взела и пукната стотинка от държавата или от някоя община. Необходимите за историческите ми изследвания средства идваха само от нищожната заплата, която получавах като болногледачка в емиграция и всъщност " оцелявах" собственото си семейство, което оцеляваше в мизерни условия в България.

Ломбардското село Болгаре далеч не е единственото селище, основано от българи в Ранното Средновековие, което съм посетила , но в моята работа то се откри по три пункта. Първо - то единично бе запазило непокътнатото красноречивото си име, което е точен образ на нашия български етноним. Второ - там бях посрещната с най-голямо гостопри-

емство от администратори и интелегентни, за които историята беше професия и страст. Това бяха тогавашният кмет - г-н Лука Серугети, историкът г-н Франческо Локатели, шефът на полицията - команданте Силвано Гусмероли, дългогодишният стар кмет на селото, 84-годишният г-н Антонио Фолиени и мнозина други. Трето - статиите ми, посветени на Болгаре, получиха най-голям обществен отзвук и популярност в България - особено обширната ми студия " Виа Болгера - Българският път. При българите от с.Болгаре, Ломбардия", която е качена в Интернет и е на разположение на всички. Както и голямото интервю, което направих с мен журналистка от Врачанската телевизия - то все още циркулира в Ютюб.

С видеото и печатните материали, създадени веднага след посещението ми в Болгаре и тиражирани в почти всички централни издания в края на 2016 г., аз осведомих българското общество за съществуването на с.Болгаре (и множество селища от "българския ареал" в Северна Италия) и го запознах с щателните си проучвания на неговата история и топонимите в неговото землище - истинска българска съкровищница. От мен българите в България узнаха за българите в това емблематично село. И също от мен българензите - жителите на Болгаре - научиха, че на картата на България има един все по-намаляващ и опърпан, ограбен до шушка, областен град Враца - моето родно място!

Как изобщо стана дума за Враца? Италианците не я бяха и чували, те знаеха само столицата София и пристанищата Варна и Бургас, но когато ме изпращаше в обратен път, при самото ми прощаване, кметът г-н Серугети изрази желание общината му да се побратими с българско селище.Бях трогната и му предложих моя роден град Враца! Да, Враца е "областен град", но представлява пълна руина, с население, което за трийсет години "демократичен преход" намаля от 95 хиляди на 40 хиляди (максимум! въпреки че според официалната статистика брой 50 хиляди). На фона на врачанската разруха - село Болгаре, отстоящо на 18 км от Бергамо и на петдесетина от ломбардската метрополия Милано, беше наистина блестящ партньор за побратимяване! Г-н Серугети се съгласи и през декември 2016 г. аз се върнах в България, за да разпространя моите изследвания за Болгаре /те влязоха в третата ми книга "Злато за смет"/ и да се срещна с врачанската администрация с оглед бъдещо побратимяване.

> на стр. 6

Министърът на образованието ходи по ромските къщи да връща децата в училище

Служебният министър на образованието и науката проф. Николай Денков посети Основното училище "Георги С. Раковски" в ромския квартал на Берковица - "Раковица", и разговаря с учителите, учениците и с деца от квартала, които не посещават занятия

Проф. Денков бе в дома на семейство с три деца, които трябва са в 4-ти, 6-ти и 7-ми клас, но нито едно от тях не ходи на училище, предаде БТА. В двора на къщата той разговаря с децата Чоко, Стефчо и Виолета и с техния баща, който разказа, че е общ работник в строителството и сам изкарва прехраната на семейството, тъй като майката е глухоняма и не може да работи.

Бащата разказа, че не е ходил на училище и е неграмотен, неговите родители - също. Момчетата в семейството споделиха с министъра, че мечтаят да станат футболисти и от малки тренират на стадиона. Министър Денков обясни, че образованието е много важно за децата, за да могат да намерят работа като пораснат. Той коментира, че дори и добри футболисти след края на кариерата си се

захващат с друга работа. Денков припомни, че ако отидат в училище - родителите им веднага ще започнат да получават детски надбавки, а децата ще имат безплатна закуска и таблети, и им обеща и нови раници.

> на стр. 3

Злободневно

Виолета СТАНИСЛАВОВА

Сънят на вдовицата

*На безименните воини,
загинали по бойните полета на ВСВ*

Стоя в прегдверието на твоето сърце и чакам.
Тихо е. Не трепва нищо. И е така, сякаш преди да дойда, оттук не е минавал никои.
Извира светлина отвсякъде и осветява всичко.
Не смея да протегна ръка и да почукам на вратата ти - сам да я отвориш, да ме повикаш.
Добър ден, да кажа, знаеш ли, идвам от една страна, в която няма птици и небе, и светлина, и песни.
И надежда даже няма - да се опреш на нея, за да тръгнеш. Повярвай ми, да кажа, нося много топлина, в която искам да раздам на всеки - да го сгрея.
И ръцете си да дам на тези, които като майките ни цял живот са работили, работили - и без ръце останали.
И очите си да дам, в които, знаеш, понякога искрят милиони светлини. Приличат те на свещи, разпръснати върху земята - да сочат пътищата ни...
И сърцето си да дам. Сърцето си, което като мъничко врабче потрепва под прозорците: "Чирик, чирик, събуждайте се!"
Но ти не идваш, мили, и на мен ми домъчнява. Какво да правя с тази светлина сега? Не зная. Не се завърна... Ти... И твоите другари...
Още стенат под земята техните души и чакат - някой някога оттам - да ги извади.

Важно!

РЗИ забрани сватби, кръщенета и масови мероприятия в област Монтана

Със заповед на директора на РЗИ-Монтана г-р Елена Борисова до 21 октомври на територията на областта не могат да се провеждат сватби и кръщенета, спират се груповите занятия в обучителните центрове - езикови, танцови, музикални школи, посещенията във фитнес зали и СПА центрове.

Кина и театри ще могат да работят с до 30% от капацитета на залите и 1,5 м разстояние между зрителите.Забраняват се и посещенията в болниците.

РЗИ се наложи да ги приложи, след като област Монтана е в тъмночервената зона със заболяемост от 536 на 100 000 души население.

Заповедта засяга и спортните мероприятия. Преустановяват се масовите спортни състезания на открито и закрито с изключение на включените в годишния спортен календар, без публика.

Милица Мирчева ("Атлет" - Мездра) с исторически втори най-добър резултат на българка в маратона

Мирчева и нейният съотборник Мирослав Спасов - шампиони на България в маратонското бягане

Намиращата се в отлична форма състезателка на СК "Атлет" - Мездра Милица Мирчева направи страхотно бягане в маратона при жените в 36-ото издание на Софийския маратон, който се проведе тази неделя в столицата.

> на стр. 7

Дилемата

Гласуваш за Герджиков, получаваеш Б. Борисов

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Официалното откриване на предизборната надпревара за изборите дъе в едно вече е факт. Зевзеците вече коментират, че професор Герджиков ще вдигне вълшебната пръчица и всички избиратели от различните партии ще плеснат с ръце, ще се презърнат и ще се втурнат да гласуват за единството на българската нация.

А белият кон вече цвили нетърпеливо в двора на Бойко Борисов, очакващ триумфа на своя господар, който се връща незабавно на власт с помощта на ДПС и патриотите. И ще покаже на моя прост народ, че без Бащицата България ще престане да съществува. О, сладки сънища, о щастливи спомени от дванадесетте години премиерска власт в парламентарна Република България. А върховният съдия Лозан Панов се чуди как така не е разбран от народа, че единствен може да оправи България.

А недолюбваеният от Бойко Борисов президент Румен Радев ще си гризе ноктите, чужейки се как така е изпущал изборната победа. И всички ще му кажат, че обединител на нацията, каквото трябва да бъде всеки кандидат за президент, е да се откаже от принципите си на честен и справедлив президент, втурнал се с вдигнат юмрук и лозунг "Мутри въл!" да търси победа.

Тоя път кандидатпрезидентските двойки пораснаха като гъби на торище. И къраво, и кърпаво се втурна да става президент. И списъкът на кандидатпрезидентските двойки стигна навалицата, известна като "преброяване на дивите зайци". Това кой с колко гласа може да се похвали в края на изборния ден, протекъл като изява на олимпийския постулат. Не е важна победата, важно е участието. Дотук добре. Нали мерациите и надеждата умират последни. Не е необходимо висше дипломатическо образование, за да разбере милият изтерзан и пренебрегван избирател, че вместо държавните лидери и партийните им организации да мислят за народа. Народът е принуден да мисли за тях и често да споменава майките им.

България никога не се е намирала в ужасяващите условия на пандемия на фона на всеобхватната криза, чийто край не се вижда. Многонационалната българска общност е така разединена, както никога в нашата хилядолетна история. Самият факт, че в шестмесечен срок ще се проведат трети парламентарни избори, след като първите два не можаха да съставят правителство, е международен позор за българската псевдодемокрация.

Топалната криза се задълбочава, разните кръпки в бюджета са хилави опити да се сре пропадането на народа в хищническите уста на вилнеещия в България див капитализъм. Неслучайно Бойко Борисов е уверен, че ще се върне на власт, ако не сега, то по-късно, анализирайки възможностите на заместителите го във властта партии. За пореден път го убеждават, че никой няма неговия гъонсурат да счита своето благоденствие и това на неговата крадлива и безмилостна към народа партия ГЕРБ за служеща за пример управленска практика.

Новоизградените "протестни" партии нямат никакъв управленски опит и не умеят да маскират своите кражби и закононарушения като него.

Който и да гоиде на власт след третите парламентарни избори, не може да се похвали с новости на политическо въжеиграчество., който да представи за висша форма на управленска практика.

"Вие, новобранци, мисли си Борисов, докато се научите да бръснете главите на народа го голо, ще направите двойно повече поразии. Аз знам, че мерациите на народа за благоденствие са просто гонене на Михаля с тоя, дето духа, в очакване на Гого. Той, който ще гоиде да спаси нацията, но никой не го е виждал и не е сигурно дали съществува.

Не направите ли с бюлетините си основни реформи на управлението и демокрацията у нас, без мен управлението на страната е невъзможно.

Ако избирателите превърнат мечтания от Бащицата бял жребец, който нетърпеливо чака връщането му на власт в Росинант, с България е свършено.

Утопичните мераци на Б. Б. народът да забрави неговите беззакония и лъжи и го върне на власт, са розови съновидения.

Българският народ многократно е доказвал своята мъдрост, която понякога се забавя, но винаги идва, за да даде урок на всеки според заслуженото.

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

"Из Вирусен стратегикон", книга на Камен Тасков

Камен Тасков издаде две публицистични книги, в които е анализирал политически световни и национални проблеми на днешния ден. Той е от поколението на младите революционери, които са привърженици на идеята за по-справедливия обществен строй - социализма - "Имперска същност и имперски крах", издателство "Жарава", София, 2019 г. и продължението на първата книга "Вирусен стратегикон", издателска къща "Диалектика", София, 2020 г.

Сега предлагаме откъс от втората книга за пандемията Ковид-19 и челния опит на Северна Корея, където няма заболяли.

И двете книги могат да се закупят в книжарниците или да се поръчат по интернет. В книжарниците не очаквайте да ги видите изложени, а попитайте за тях, защото може и да не са изнесени поради характера им, безмилостния анализ на капиталистическите порядки и борбата за бъдеще на човечеството.

"Слово плюс"

ЧЕЛЕН ОПИТ
Кои страни се справят най-добре?

Камен ТАСКОВ

> продължение от миналия брой

Идеологията на ръководещата Корейската трудова партия поставя в центъра на обществената дейност и в центъра на общественото внимание на първо място грижата за хората. Човешкият живот се счита за най-висша ценност, а неговото съхраняване - за най-важния обществен дълг. Партията не е назначена да ръководи страната от някаква имотна класа или каста, а нейните представители са излъчени от неграта на самите трудови маси и се ползват с безрезервното доверие на народа. Това е абсолютната гаранция, че управлението на страната е в ръцете на самия народ, а не на агентурна клика, защитаваща частни интереси. Народът е въоръжен, армията не е наемна, а наборна и военната служба е задължителна както за мъжете, така и за жените. Народът контролира дейността на своите избраници по всяко време и може да ги сменя и да им търси сметка и отговорност за резултатите от дейността им по всяко време. Кое, заедно с всеобщото въоръжаване на масите, е абсолютна гаранция, че такъв народ не може да бъде манипулиран, държан гласен, унижаван и потискан, каквото пропагандни внушения се правят от западните медии.

В Корейската народно-демократична република е невъзможно да се управлява с деспотизъм, икономическа принуда и постоянен страх, както е в днешните така наречени "демократични" общества. Управлението в нея се основава на дълбоки вътрешни убеждения, на оптимистична вяра в бъдещето и в собствените сили и на пълно разкрепостяване на творческата инициатива на масите. Ръководството на партията е сплотено около първия си ръководител, който се ражда не само на висока степен на доверие, но и наистина е обичан от своя народ. Тази общ коренно се различава от толкова разпространеното в "демократичния" Запад идолопоклонство на тълпите пред естрадни и спортни звезди, което се формира от медийни внушения, модни тенденции и породени от рекламите наласи.

Обичта на корейските трудови хора към първия ръководител на партията и държавата е породено от неговите ежедневни грижи и практически действия за защита на техните интереси. Непрекъснатото подобряване на жизнените условия, издигането на материални и духовния стандарт на населението, издигането на всеобщото национално съзнание и националната гордост като следствие от успехите, издигането на морала на нацията до невиджани в света висоти и всеобщото чувство, че корейската нация е господар и творец на собствената си съдба, че не зависи нито от милостта, нито от волята на други, е в основата на могъществото на страната. Това могъщество накара Съединените щати - най-голямата световна имперска сила на западния свят - да преговаря с корейската държава на равни начала.

Характерната особеност на корейското общество се състои във факта, че то е изградено върху основата на обществената, а не на частната собственост върху средствата за производство. В него не съществуват антагонистични класи, което го прави много устойчиво на всякакъв род сътресения, което е неоспоримо предимство пред капиталистическите общества. Обществени сътресения могат да бъдат предизвикани само и евентуално чрез външна намеса и на субективна основа, доколкото обективни предпоставки за антагонизъм в самото общество не съществуват.

Използвайки своето предимство, политическите ръково-

дители на страната сплотяват трудовите маси около себе си, използвайки силата на новите идеи, новият стил и метод на ръководство и новият морал, характерни за общественоекономическите формации, в които общественият интерес доминира над частния. Изкова-ни и калявани в суровото противоборство с най-агресивната и могъща имперска сила на планетата - Съединените щати, ръководителите на Корейската трудова партия притежават качества, които стават особено ценни в кризисни ситуации от всякакъв вид. Сред тези качества се открояват компетентността, решителността и умението им да мобилизират масите за провеждането на конкретните мерки, необходими в конкретния момент. Както в случая с пандемията например.

Осъзнавайки добре силата на външната заплаха от зловредно вмешателство във вътрешните работи на страната и външните стремежи за нахвърняване на интересите на нацията, както и коварството на затаените отживелици в съзнанието на масите, Корейската трудова партия провежда политическа линия, която съдържа в себе си всички елементи, необходими за неутрализирането на заплахите.

Друга важна особеност на Корейската народно-демократична република е отсъствието на пазарна икономика в контекста на западното разбиране на това понятие. В корейското стопанство няма конкуренция между субектите. Заедно с липсата на пазар на труда и липсата на експлоатация на човек от човека, това предопределя липсата на антагонистична конфронтация между хората в корейското общество. Кое, гарантира монолитната сплотеност и единство на общността и отсъствието на нерешими противоречия и дълбоки вражди. Ценообразуването е на трудова основа, което предотвратява спекулата с цените. Справедливостта в заплащането и масовото участие на трудещите се в доброволните отряди обезсмислят кражбите, а за вандализъм и грабежи не може и да се говори. Безработицата, гладът, бездомниците, стигуването, недостигът на облекло, несигурността по улиците и плащането на данъци, са явления, немислими и неразбираеми за обикновения кореец. Външната търговия и банковото дело са под строгия контрол на партията и на държавата, което не позволява изтичането на капитали извън страната.

Заслужава да се отбележи, че опитите на западния свят да изолира страната претърпяха провал. Независимо от санкциите, Корейската народно-демократична република продължава да търгува с много страни по света, спазвайки принципите на уважение, желязна коректност, равнопоставеност и взаимна изгода. Това я прави търсен партньор не само в страните от третия свят.

Поради горните обстоятелства Корейската народно-демократична република посрещна пандемията много по-подготвена, отколкото страни, които непрекъснато се оплакват от безработица, от липсата на "качествен човешки материал", от липсата на парични средства в бюджета, от емиграция на квалифицирана работна сила или международен натиск, от прекомерно ниска или от прекомерно висока раждаемост. Последните гледаха на трудовете маси като на неизчерпаем и маловажен ресурс, поради което винаги пестяха разходи за неговото съхранение, развитие и опазване.

Обаче Корейската народно-демократична република провеждаше политика напълно противоположна на тяхната, поради което срещу Ковид-19 тя излезе със следните предимства пред така наречените "развити" държави от западния свят:

1. Преданитвното здравеопазване и предпазване е основа на основите в здравеопазването на КНДР. Правилото е ефективно да се предпазват хората, а след това в случай на заболяване да се лекуват.

2. Броят на лекарите на 10 000 души население е 37 - много повече на глава от населението, отколкото са в САЩ (26) или Южна Корея например (23,7). Броят на лекарите е много важен при епидемии, за които няма лекарство и няма ваксина. В този случай указанията, които дават и грижите, които полагат, са решаващите за спасяването на живота на пациента.

3. Болничните легла на 10 000 души население в Корейската народно-демократична република са 132. За сравнение в САЩ те са едва 29, а в Южна Корея са 115. Освен това Корейската народна армия има пълната готовност да разгърне военнополовите болници във всеки един момент и да увеличи легловата база до необходимото равнище. Тази леглова база е с огромен капацитет, защото армията на КНДР е винаги готова да посрещне широкомащба изтребителна агресия от страна на САЩ и Южна Корея, с които и до ден днешен е в състояние на война (между тях няма сключен мирен договор, а само обикновено примирие, което винаги и без всякакъв повод може да бъде прекратено).

4. Страната разполага със значителни резерви от дезинфектанти и защитни облекла. Пак по горните причини Корейската народно-демократична република е в непрекъсната готовност за бактериологична атака срещу нея от потенциален противник.

Продължава в следващия брой

Избори 2 в едно

БСП за България представи листата си за Монтана

Ирена Анастасова е
водач на листата

БСП за България представи листата си за 12-и МИР Монтана за предстоящите избори на народни представители на 14 ноември 2021. Водач на листата е Ирена Анастасова. Завършила е философия в Софийския университет със специализация по социология. Дълги години е директор на едно от най-популярните училища в столицата - 125-о СОУ "Проф. Боян Пенев" в кв. "Младост".

"Щастлива съм, че с решение на НС на БСП бях определена за водач на листата на Коалиция "БСП за България" в 12 МИР - Монтана. Това е моят роден град, моят роден край! Тук получих основите на моят живот - завърших средното си образование в едно прекрасно училище - ПМПГ "Св. Климент Охридски". И до днес съм с огромно уважение и искрена признателност към моите учители, които ми дадоха стабилна основа от знания и умения. В годините назад, тук ме връщат приятели, съученици, моето семейство - брат ми, който живее и работи тук, семейството на съпруга ми", каза Ирена Анастасова.

Тя добави, че като народен представител винаги е следяла активно проблемите в региона и заедно с колегите от нейната парламентарна група са се старали да помагат за решаването им.

"БСП предприе реални стъпки за конкретна помощ от държавата, защото общините тук няма как да се справят сами с проблемите, трупащи три десетилетия. За годините на прехода населението на областта е намаляло официално с повече от 50 000 души. Доходите на хората са значително под средното за страната. Качеството на образованието пада. Хроничен е недостигът на лекари. За област Монтана с особена острота са проблемите с липса на транспорт по селата; липсата на вода в някои села, особено в летните месеци; невъзможност на лични лекари да посещават пациентите в селата; липсата на кадри за бизнес; проблемите с язовир "Огоста". Това са част от причините, поради които след Националната гражданска инициатива "За създаване на Държавен инвестиционен фонд Северозапад в Бюджет 2020" внесохме в 44-то Народно събрание проектозакон за създаване на такъв фонд. С него, чрез конкретни мерки, целим траен икономически растеж на региона, образование - съобразно нуждите на региона и бизнеса, спиране на демографския срив. За съжаление този закон не беше приет. Основната ни задача, като представители на региона, в следващото Народно събрание ще бъде тази - да бъде приет този законопроект", добави още водачът на листата.

Ето и цялата листа:

Избори 2 в едно

Политическите партии и коалиции не се споразумяха за съставите на СИК в община Мездра за изборите на 14 ноември

Упълномощените представители на парламентарно представените партии и коалиции от партии в 46-ото Народно събрание не постигнаха съгласие за определяне съставите на секционните избирателни комисии (СИК) в община Мездра на изборите за президент и вицепрезидент на Република България и за народни представители на 14 ноември 2021 г.

В консултациите, които се проведоха при кмета на общината Иван Аспарухов, взеха участие Стефан Красимиров (ПП "Има такъв народ"), Яна Нинова (КП "ГЕРБ-СДС"), г-р Илиана Михайлова и Наталия Христова (КП "БСП за България"), Цветан Йоллашки (КП "Демократична България - Обединение") и Мирчо Мирчев (ПП "ДПС"). На поканата не се отзоваха единствено от Коалиция "Изправи се! Мутри вън!"

Съгласно Методическите указания за определяне съставите на СИК на територията на общината и за разпределение на местата в ръководствата на СИК, приети с Решение №644-ПВП/НС/ 29.09.2021 г. на Централната избирателна комисия (ЦИК), и Решение №16-ПВР/НС/ 01.10.2021 г. на Районна избирателна комисия (РИК) - Враца относно определяне общия брой на членовете на СИК и разпределение на местата в ръководствата на комисии и местата за членовете в СИК в Шести изборен район - Врачански, разпределението на 328-те места в 42-те секционни комисии в община Мездра е следното: ПП "Има такъв народ" - 77 места, КП "ГЕРБ-СДС" - 75 места, КП "БСП за България" - 47, КП "Демократична България - Обединение" - 45, ПП "ДПС" и Коалиция "Изправи се! Мутри вън!" - по 42.

ПП "Има такъв народ" има 34 ръководни места в комисии (председатели, зам.-председатели и секретари), КП "ГЕРБ-

Ирена Анастасова - родена в Монтана, завършила ПМГ в града, а след това философия в Софийски университет, специализирала социология и организация и управление на образованието. Дълги години е директор на 125 СОУ в София, общински съветник от БСП в София, народен представител в 42, 44, 45 и 46 НС.

Д-р Илиян Тимчев - лекар от Берковица, завършил Медицински университет в Плевен, специалност спешна медицина, бил е общински съветник, председател на ОбС Берковица и народен представител в 42-то и 44-то НС.

Огняна Найденова - старши учител в ПГ "Найден Геров" в Лом. Завършила английска филология в Шуменски университет. Председател на Обединението на жените в БСП в Лом.

Десислава Венциславова - магистър по българска филология и публична администрация, читалищен секретар в читалището в с. Мегковец, има опит и като журналист и преподавател. Специализирала "Организация и управление на читалищната дейност".

Мирослав Марков - завършил счетоводство и контрол в СА в Свищов и право във ВТУ, бил е ръководител на банкови институции, в момента развива собствен бизнес, общински съветник в Монтана

Георги Ангелов - завършил НСА, треньор и съдия по водна топка и педагог физическо възпитание, общински съветник във Вършец

Галия Рачкова - завършила Шуменски университет - магистър по българска филология, зам.-директор на Второ ОУ "Ив. Вазов" - гр. Вълчедръм

Теодора Тодорова - завършила бизнес администрация в Германия, работи като мениджър търговия и логистика в голяма земеделска фирма в Монтана.

Евелина Борисова - магистър по счетоводство, работи като счетоводител в частна фирма, председател на МО на БСП-Монтана

Петър Петров - магистър по маркетинг и мениджмънт, заемал е длъжности директор на ОД "Земеделие", зам.-областен управител, в момента работи в частна фирма. Коалиционен партньор от АБВ.

СДС" - 33, КП "БСП за България" - 19, КП "Демократична България - Обединение" - 18, ПП "ДПС" - 15, и Коалиция "Изправи се! Мутри вън!" - 7.

В резултат на станалите разисквания между участвалиите в консултациите не беше постигнато съгласие за определяне съставите на СИК в община Мездра на предстоящите президентски и парламентарни избори.

Въз основа на предложенията на партиите и коалициите, в срок до 19 октомври РИК - Враца следва да назначи съставите на 42-те секционни комисии в община Мездра. Ако Районната избирателна комисия не вземе решение за разпределение на местата в комисии и не назначи СИК, цялата документация ще бъде изпратена в ЦИК, която ще назначи съставите на секционните комисии.

Предизборна хроника

Представителите на политическите сили се разбраха за СИК - Монтана

Кметът на Монтана Златко Живков проведе преговори с представителите на парламентарно представените партии и коалиции за разпределението на ръководствата и членовете на 79-те секционни избирателни комисии в общината.

В хода на разговорите е постигнато съгласие за съставите и ръководствата им, съобщи Димитринка Миленкова - началник отдел "Административно обслужване на населението" в община Монтана.

В ръководствата на секционните комисии "Има такъв народ" ще има 64 председатели, заместник-председатели и секретари. Коалиция "Герб - СДС" - 62, БСП - 35, "Демократична България" - 34, ДПС - 29, "Изправи се БГ! Ние идваме" - 13.

В 79-те секционни избирателни комисии ще бъдат назначени 667 членове. Предстои всяка партия да внесе поименен списък на членовете, които ще я представляват.

Вече се приемат заявленията за гласуване по настоящ адрес и с подвижна избирателна урна, уточни още Миленкова. Срокът е до 30 октомври.

Министърът на образованието ходи по ромските къщи да връща децата в училище

> от 1 стр.

На брифинг пред входа на училището министър Денков заяви, че е много важно да се прекъсне този лош цикъл, в който бащата и майката на децата, а също и бабата и дядото, не са посещавали училище. В такива семейства смятат училището за ненужно, и образователното министерство, с всички сили и екипи от училищата, се опитва да убеди тези хора в обратното. От началото на новата учебна година само в област Монтана в училище са върнати около 100 деца, отпаднали по различни причини, обяви проф. Денков.

От Регионалното управление на образованието в Монтана съобщиха, че около 2400 деца в област Монтана през последната година са заминали в чужбина с родителите си, като някои от тях после са се върнали да учат по родните си места, а други - не.

Проф. Денков даде добра оценка за работата на учителите в училище "Георги С. Раковски" в Берковица. Той похвали и българските учители за добрата работа по време на пандемията и принудителното онлайн обучение на децата. Министърът заяви: "За нас е важен всеки ден в училище, защото външното оценяване в края на миналата учебна година показва, че има изоставане по време на стоенето в къщи".

Николай Денков съобщи, че към момента под карантин са 1,27 на сто от учителите и 1,39 на сто от учениците в страната. В област Монтана карантинирани са повече - около 2,7 на сто от учителите и учениците. Регионалните здравни инспекции по места могат да наложат допълнителни ограничителни мерки, включително и преминаване на онлайн обучение за учениците. За нас е ясно, че през следващите 30-40 дни епидемичната обстановка няма да е спокойна, но е и важен всеки ден на децата в училище, обяви министърът.

Ръководството на ТО при Съюза на слепите в град Монтана

Поздравява

своите членове и техните придружители по случай
15 октомври -

Световен ден на Белия бастун,

като им пожелава крeпко здраве,
дълголетие и самочувствие на достойни хора.

Председател: Виолета ВЪРБАНОВА

Монтана е сред първенците в преброяването

Монтана е сред трите областни центрове в страната, които са с най-висок процент преброено население и жилищен фонд, съобщи кметът Златко Живков. Според данните от кампанията в община Монтана са преброени 97,3 % от сградите или 16 950 общо, 98,6% от жилищата, което са 28 881 домакинства и 91,9 % от населението или 42 485 души.

В кампанията са били ангажирани преброители от екипа на общинска администрация, уточни Живков. За местната власт това е важна информация, изводите от която предстои да бъдат направени. Тези данни ще са в основата бъдещи промени в нормативните актове на община Монтана. За пример кметът посочи преизчисляването на такса-смет. Той благодари на всички преброители и на гражданите, които въпреки затрудненията от ковид мерките съвестно са участвали в кампанията.

Мизия

Нова специалност в гимназията със съдействието на АЕЦ

С посещение в гр. Мизия завършиха срещите, организирани от АЕЦ "Козлодуй" с професионални гимназии от региона

Учениците и учителите от паралелката "Машинен техник" бяха домакини на експерти от централата, които подробно ги запознаха с възможностите за професионална реализация в компанията.

Още в първия випуск са приети 11 ученици, проявили интерес към специалността "Машинен техник" - нова за училището, обучението по която започва от тази година. Разкриването на паралелката е резултат от усилията на АЕЦ "Козлодуй" и образователните институции в отговор на нарастващите в страната потребности от работещи с техническа квалификация.

В предварителни разговори са обсъдени формите на сътрудничество между АЕЦ "Козлодуй" и професионалната гимназия, с акцент върху възможността учениците от новата паралелка да провеждат учебни практики в атомната централа, което ще допринесе за тяхната добра подготовка.

Това е третото средно училище, включено в плановете за сътрудничество на АЕЦ "Козлодуй" с професионални гимназии. Предприетите конкретни мерки са част от съвместните действия на държавните институции, образователната система и бизнеса за постигане на устойчиви резултати в ранното ориентиране на младежите към защитени специалности и професии с очакван дефицит на пазара на труда в страната.

Димо ТРОЯНОВ

Епиграми и афоризми

Съвет
Тия, гето в епиграмите ми се познаят,
най-добре за тях е тихомълком да си траят!

* * *
Самонадеяната нагменност
е комична по своята същност!

Исторически доказано
Мацабите на сегашната популярност
не имунизират против бъдеща давност!

Самочувствие
Макар че таланта на гений не притежава -
самоуверен си мисли, че шедьоври създава!

Нелепост
Най-нелепо е акъл да ни раздават,
тия гето от това не притежават!

Според възможностите си
Крилатите достигат върхове с летене,
но има и стремящи се натам с пълзене.

Възмутително
Някои нагло ги кичат с наградата,
заради свършена от груги работа!

Монтана

Творческа среща на поколенията

Нели ВАСИЛЕВА

Пловдивският живописец Вълчан Петров бе удостоен с най-високото отличие от националната изложба биенале "Тенец". Община Монтана присъжда Наградата на името на Йордан Радичков на автор, претворил най-проникновено и талантливо с изразните средства на изобразителното изкуство литературното творчество на Мъдреца от Калиманица. Вълчан Петров се откри с творбата си "Сезоните на бай Йордан". Призът се присъжда за първи път след промяна на регламента на биеналето през 2020 г. Учредяването на наградата цели да се популяризира литературното наследство на Радичков и да се насърчат художниците да търсят източник на вдъхновение в мъдрите редове на неговата проза. Това подчерта при връчването на наградата кметът на Община Монтана Златко Живков. Номинирани за нея бяха Мартина Караиванова - Велико Търново, и Иван Стоянов - с. Стоил Войвода, област Сливен.

Престижната Награда на СБХ бе присъдена на Мариета Конова - преподавател в катедра "Църковни изкуства" във ВТУ "Св. св. Кирил и Методий". Наградата в раздел "Живопис", където конкуренцията беше най-силна, спечели Екатерина Иванова от Велико Търново. Тя беше отличена за творбата си "Митология по Радичков - с.". Екатерина Иванова е преподавател в катедра "Рисуване" на Великотърновския университет. Сред номинираните в този раздел на биеналето са Траяна Панайотова от Ямбол, Росен Кръстев от Велико Търново, както и трима художници от Северозапада - Кирил Апостолов от Лом, Виктория Михайлова и Николай Пенков от Монтана.

Цветана Петрова получи наградата за графика от четвъртото издание на биенале "Тенец" за триптиха си "Споменът за сенките". Тя е преподавател в катедра "Визуални изкуства" към СУ "Свети Климент Охридски". Номинирани в раздел графика са Дарина Цурева - София, и Николена Джановска - Велико Търново.

Безспорният победител в раздел "Скулптура" е Теодоси Антонов от Монтана, а номиниран е Мартин Георгиев от София.

В раздел "Приложни изкуства" носител на наградата е Жанет Левордашка - утвърдено име в областта на декоративния текстил. Сред номинираните са Йоанна Кемилева от София, Мила Воденичарова-Крачунова от Троян и Лорета Велкова от Монтана, претворила по уникален начин багрите и естетиката на чипровския килим в авторските си пана.

Наградата за млад автор от сружение "Прители на Радичков" бе присъдена на Джени Иванова - София, бакалавър по специалностите "Стенопис" и "Теория и практика на художественото образование", и магистър със специалност

"Сценография" в Националната художествена академия. Съпътстващата я парична премия бе осигурена за пореден път от доц. Борислав Великов - председател на сдружението.

Победителите определи жури, озабеляно от председателя на Съюза на българските художници Любен Генев. Заедно с него работиха Антон Стайков - зам.-председател на СБХ по творческата дейност и завеждащ изложбена, международна и информационна дейност, скулпторът Богомил Живков, художникът Валентин Герасимов - уредник на Художествена галерия в Берковица и Дончо Планински - инициатор на биеналето и председател на Дружеството на художниците "Тенец". Те оцениха 233 творби на 115 автори от 30 населени места, изпратени за участие в биенале "Тенец".

Изложбата със селектираните от журито творби бе открита на 4 октомври. В експозиционна зала "Кутловица" са представени разделите "Графика", "Скулптура" и "Приложни изкуства". В ХГ "Кирил Петров" са подредени най-стойностните платна, състезавали се в раздел "Живопис". Изложбата ще остане в двете галерии до края на месеца.

Биеналето се организира от Община Монтана, Съюза на българските художници, Художествена галерия "Кирил Петров" - Монтана, Представителството на СБХ - Монтана и Дружеството на художниците "Тенец" - Монтана. То се провежда от 2014 г. Благодарение на него във фонда на Художествена галерия "Кирил Петров" са постъпили творби на обща стойност около 50 000 лв., изчислена на база на цената, обявена в заявките за участие от самите автори. Биеналето освен творческа среща на поколенията е и начин да се попълва фондът на галерията с произведения на съвременното българско изкуство.

Радетел на българщината

"В начале бе Слово", Нико Стоянов, Издателство "Български писател" - София, 2016 г.

Цветана КОСТОВА

"Всяко добро дело, сторено за своя народ, Е добро дело за цялото човечество."
проф. Александър Юрченко

Това, което бесарабският българин Нико Стоянов прави за своя народ, е достойно родолюбиво дело. Чрез в. "Родно слово" като поет, публицист и редактор, той допринася за съхраняването на нашия, българския език далеч от родните земи. "В начале бе Слово..." И светлината в мрака свети и мрака я не обзе!" - четем в Евангелието от Йоан (гл. I.), но тези мисли пасват изцяло на книгата. Затова и авторът ги поставя в началните й страници.

Печатното издание "В начале бе Слово" съдържа "уникални документи, разкриващи живота, възжеленията и борбата на българите в Молдова и Южна Украйна - Бесарабия за национално възраждане." Проследено е създаването на медийната концепция и същностната характеристика на първия български двуседмичен вестник в Кишинев, чийто първи брой се появява на 7 август 1988 г. с основател и гл. редактор Нико Стоянов. По страниците на вестника е съхранена кръвната връзка между България и потомците на нейните чада в Бесарабия. Защитена е българщината. Високопатриотичното дело на автора проф. Г. Германов нарича още "Паисиевско". То излъчва гордост, самочувствие и усърдие за опазване на националния дух. Талантливият наш поет Матей Шопкин го определя като "стожер", а Олег Шестински като "духовен рупор". Главният редактор на "Родно слово" успява да убеди своите читатели, че българите са се преселвали някога в пределите на Русия не като емигранти в чужда страна, а за спасяване и за опазване на своята народност и на езика ни, които по думите на Боян Ангелов "са непревзимаеми крепости".

"Родно слово" предлага на читателите и разнообразна информационна тематика. Ще срещнем и пламенна публицистика, интервюта, анотации на книги, дописки. Отбелязват се годишнини и чествания на бележити българи, литературни творци като Алеко Константинов, Христо Ботев, Васил Априлов, Юрий Венелин и др. Говори се за българските списания "Родна реч" и "Пчелица", за Българското обществено-културно дружество "Възраждане" с председател Иван Забунов. Отделено е място и на училището, и на подрастващите поколения. Към вестник "Родно слово" се появява притурката "Българче". Стихотворението на Нико Стоянов "Българин да си остана" е христоматийно в бесарабското училище. В буквара на най-малките ученици се появява и стихотворната азбука на бесарабския поет. Говорейки за българите в Бесарабия, публицистът трогателно отбелязва, че те "се раждат и умират с просълзени очи", защото никога не са виждали родината си. Споменаването на антологията "Учебник по родолюбие" дава известна представа за съвременната поезия в бесарабския край. Интерес предизвикват рубриките "Библиотека българска бесарабска", "Български календар". В тях читателите узнават за

културни събития в България и за личности като Климент Охридски, чието име носи Софийският Университет; за Марин Дринов - професор по славянознание в Харковския Университет и който посреща и смъртта си в Харков. Не е отмината и личността на Христо Ботев, учителствувал в Задунавка. Похвална изява на ДББ "Възраждане" е учредяването на две премии годишно на името на "Св. Св. Кирил и Методий" - по 5 хил. рубли всяка в областта на българската литература, изкуство и култура в Бесарабия.

"Гордеем се - казва Нико Стоянов, че вестникът ни бе награден с почетен медал от ДАБЧ с lika на Иван Вазов." Всеки брой на вестника започва също с този образ на патриарха на българската литература.

В книгата "В начале бе Слово" са поместени и много поздравления. Сред тях са приветствените слова на Боян Ангелов - председател на СБП, Йон Чобану - председател на СП на МССР, на Димитър Милов - поет - "Пътят ти да продължава / все напред и с много слава". През 2014 г. Велин Георгиев се изказа: "Бесарабският истински българин, когато го попитат, къде е България, посочва сърцето си." Много поздравления все още непрекъснато приема Нико Стоянов. Похвални оценки, благодарност, признателност и пожелания за бъдещи успехи поднасят и: Вера Мутафчиева, Радой Ралин, Матей Шопкин, Драгомир Шопов, Никола Радев, Георги Драмбозов, Антон Пиралков и много други.

В "Родно слово" се поставят и политически проблеми, касаещи територията на Молдова (Бесарабия, Буджак и Добруджа) и Южна Украйна. Обсъжда се "шовинистичната" риторика на Румъния.

Любопитни данни научаваме за 300 организации, 60 църковни общини, 70 училища и неделни курсове по роден език, 49 печатни и 26 електронни медии на българите по света. Установено е през 2010 г., че в България живеят от Русия 20-25 хил., от Украйна - 5-7 хил., от Молдова - ок. 3-5 хил., от Македония - ок. 5 хил., от Турция - 5 хил.

В периода от създаването на в. "Родно слово" досега се основават: дружество "Възраждане", българският лицей "В. Левски" - Молдова. Изрват истории, педагози, писатели, народни будители - българска гордост и слава.

"Родно слово" безспорно се явява и като народен будител с придружаващите го неимоверни будителски усилия и на главния редактор на вестника Нико Стоянов. Автор на повече от 20 книги награждаван с още повече медали, грамоти и звания, Нико Стянов и в. "Родно слово" са истински "стожери на българския дух".

Нико Стоянов

Из книгата "Тайните подземия на България" - част шестнадесета

Залата на записите

Милан МИЛАНОВ

От дневника на доктор Любомир Спасов

> продължение от миналия брой

- Учителю, мисля, че лицето, което е имало някаква връзка с лабиринта, е един от най-големите древногръцки философи - Платон.

Докторът ме погледна изненадан, навярно очакваше да кажа нещо друго, да назова личност, която досега не бяхме обсъждали с него и изумен Гавраил гаде знак с ръка да продължа.

- Не, той не е влизал в лабиринта - продължих разпалено аз,- но в диалозите му "Тимей" и "Критий", датиращи от около 360-те г. пр. н.е. той пише за Атлантита. А познанието му идва от Солон, атински законодател и философ, посетил Египет и тогавашната му столица град Саус, където жреци му показали колона с разказ за Атлантита.

Докторът се усмихна, разбрал накъде отвеждат разсъжденията ми и зачака развързката.

- Солон бил приятел на прагядото на Платон, което обяснява как историята е достигнала до него - продължих вече спокойно. - А това въведение направих нарочно, за да припомня случката и да задам нов въпрос: дали когато египетските жреци показали на Солон колоната с разказа за Атлантита тя се намирала не на друго място, а в лабиринта?

Всички погледи се отправиха към изумен Гавраил, той разтвори ръце, огледа ни и без да отговори на въпроса ми попита:

- Вие приятели, как мислите?

- Мисля, че Михаил е прав - обади се докторът. - Има право. Да, смятам, че Солон е бил допуснат в лабиринта.

Георги и Димитър също потвърдиха предположението ми и зачакаха отговор от изумена.

- Е, щом мнозинството е за утвърждаване на предположението на брат Михаил, тогава и аз съм на същото мнение. Да, Солон е бил допуснат до лабиринта. Не мога да кажа до какво ниво, но според мен Солон е спестил много от нещата, които е видял там. А сега, приятели, да се върнем към издирването на лабиринта, тъй като времето напредва.

- Учителю, какво в крайна сметка представлява изгубеният лабиринт до Гиза, за който пише Херодот?

- Той е бил част от много голям и красив атлантски град, разположен на различни нива - заговори изумен Гавраил - лабиринтът е представлявал тази част от града, в която са били разположени музеи, архиви, библиотека, съкровищница. С годините и разместванията на земните пластове в района, този древен град е потънал, като различни части от него са попаднали в по-дълбоки земни пластове. Зоната, в която попада лабиринтът, е била в по-високите потънали пластове.

Беше време за обяд. В столовата бе прохладно, приятно е да седнеш на гърбените пейки и видиш наредените блюда върху голямата дъбова маса. Докторът досега не бе вкусвал манастирски боб, но по всички личеше, че му хареса. Хранеше се с охота, отхапваше от лютивите чушлета, вкусваше от салатата с градински гомати, пиперки и лук и благодареше на изумен Гавраил и братята монаси.

След вкусния обяд беше време да разгледаме и черквата, която ни посрещна с мирис на тамян. В леко затъмненото и прохладно помещение, върху бронзовите светилници горяха свещи, а от стените ни гледаха иконите на светците. Отправили погледи към нас, те сякаш разговаряха със сърцата ни, изпълваха ги с любов и надежда. Разчувствани и омаяни наблюдавахме как червеникавите светлини на окачените кандила правеха тайнствена обстановка.

- Странно, никога досега не съм се чувствал така отдаден на разсъжденията за Създателя на света, както в тази църква. Посещавал съм и други божи храмове у нас и в чужбина, но тук... Тук сърцето ми се изпълни с любов - сподели докторът, щом излязохме навън.

- Това е така, защото църквата се намира на това място, а то е свято.

Сегяхме отново на сянка под чадъра и за да не пропусна мига, бързах да задам въпросите, които ме интересуваха. Питай отново за Орфей и сам се учудвах, че има още толкова много неизяснени неща за него.

- Учителю, гордеем се, че тракиецът Орфей е бил най-великият певец, поет, музикант и лечител в древността. Скръстил ръце на вържи, изумен Гавраил вече очакваше залпа от въпроси и аз не го оставах да скучае.

- Според древните автори бащата на Орфей бил речният бог Еагър, владетелят на Хемус (Стара планина), а неговата майка и учителка - музата на епическата поезия Калиопа. Орфей е автор на "Аргонавтика", "Деметриада" и "Свещени песни на Бакх". Учителю, прави ли са древните автори, като съобщават, че Орфей има божествен произход?

- Няма грешка, Михаил - изумен Гавраил разкопча дъбе копчета на ризата си, намести се по-удобно и добави: - Орфей е син на тракийския цар Еагър, който е син на Ликург, цар на траките при Хелеспонт. Майка му е нимфата Калиопа (египетската жрица Калей).

- А откъде иде името му Орфей? Името с тракийски произход ли е?

- Той получава името си по време на посвещение в Египет. Интересно е да се знае, че неговото родно име е било близко до това фонетично звучене - Орфей. Бил е обучаван в школи в Египет и остров Самотраки.

- Говорим за Орфей, а пропускаме да попитаме за Орфеевия камък. Наистина ли този камък може да бъде използван за хармонизиране на енергийните центрове и канали?

- Орфеевият камък е вид ахат, красив в различните си цветове... Да, може да бъде използван и за хармонизиране на енергийните центрове и канали. Като всеки камък, той има

своя специфична, индивидуална енергия и честотност, поради което няма как да бъде еднакво полезен за всички хора. Използва се и за накити. Може да бъде намерен на различни места в Родопите. Любомир се надигна и се обади:

- Извинявай, Михаиле, че се намесвам в разговора, но твоите въпроси ме накараха да се сетя за нещо твърде важно - обърна се към Учителя и попита: - Изумен Гавраил, отдавна искам да разбера какво са целели древните автори, описващи приключенията на героите по пътя им към Златното руно?

- Пътят към Златното руно е част от пътя към Познанието - отговори кратко изуменът, докторът благодари и седна удовлетворен от отговора.

Милан МИЛАНОВ

Орфей

- Отново съм на линия - вдигнах ръка, всички се засмяха, аз продължих: - Уверявам ви, че въпросите продължават, въпреки краткото прекъсване. - Учителю, как трябва да приемем митологичните описания за хора, родени от богини или океаниди? През онези древни времена известните лица са все синове и дъщери на митични същества.

- Е, не трябва да се приема буквално - възкликна изуменът. - Но Океанидите са същества от финия свят, които съществуват в определен воден басейн и са негови пазители.

- Ами речните богове и феи?

- И те са същества от финия свят. Да, такива са и речните, и езерните феи.

- Но могат ли те да придобиват реални образи, видими за човека?

- Да, в определени моменти те могат да придобият видим за човешкото око образ, но самите те нямат плът.

- Добре де, а хората, за които се пише, че са родени от тези митологични същества, какво представляват?

- В същност, те имат защитата, подкрепата на стихията на фините светове.

Замислих се. И аз си представях нещо такова за тях. Отговорът си го биваше.

- Учителю, а какво представляват пазителите на големите съкровища, за които се носят легенди? Уверен съм, че те не са измислени, защото съм патил...

- Ами нали се казва, че всяко съкровище си има чудовище - пошегува се изуменът. - Но истината е друга. Пазителите на големите съкровища и подземия са безплътни същества от духовния свят, които могат да придобият видим за хората образ при необходимост.

Имах още някои и други щекотливи въпроси, но се бяха изпарили от главата ми. Добре че в телефона имах записи. Набързо прегледах записаните въпроси и намерих търсените.

Бях позакъснял да попитам изумен Гавраил за рисунките на космонавти и на НЛО, публикувани в Posted by Jabba на 06.05. 2018 година. Но гнес ги открих, пуснах снимките на лаптопа и всички вършиха очи в тях.

- Нещо ново, брат Михаиле? Къде се намират тези скални рисунки,? - попита озадачен Димитър. - За първи път ги виждаме. Не си споменавал нищо за тях.

- Бях ги забравил - признах си аз. - Намират се в пещера на 130 километра от Райнур, до селата Чангели и Готитола в Индия. Учените смятат, че те са с давност 10 000 години и изобразяват извънземни и НЛО. Според археолога J.R.Bhagat, тези рисунки изобразявали извънземни като тези, които сме свикнали да виждаме в Холивудските и Боливудските продукции.

- Само това ли е споделил археологът за тези интересни рисунки? - закачливо подхвърли изумен Гавраил.

Скални рисунки

Продължава в следващия брой

Достойните хора на Северозапада

Веселин Патрашков

Те не са един или двама, много са. Млади и стари, благодарение на тях и до днес се съхраняват традиции и дух и кипи живот в един позабравен район на Европа и България

Георги ПЕТРОВ

Веселин Тодоров Патрашков е достолепен и уважаван човек оттук. Роден е в село Кулемахла, днешна Златия, Ломско, в далечната 1925 г. Учител по история и рисуване, краевед, неуморен читалищен деец, истински българин. Неговата училищна практика е цели 37 години. Директор или редови учител винаги се е раздавал на своите ученици. Десет години учителства в равна Добруджа, а останалите в родния край. Не само школото, но и читалището също става негов втори дом. По спомени последната светлина, която е угасвала в село, е именно в тази сграда. Неин стопанин и председател е в продължение на 30 години. С умиление си спомня за времето, когато като говорител в местна радиоуредба сутрин и вечер е призовавал населението да участва в изпълнение на селскостопански задачи, в построяване и откриване на училищен музей, който за съжаление след 1989 г. е разграбен. Отново по инициатива на Патрашков и класа му е построен паметник на дебаркирала авиационна ескадрила в село Горни Цибър, паметник до черквата за отбелязване на старото килийно училище и паметна плоча на трима загинали във войните местни жители, младежки дом и детска градина.

Не закъсняват признанията и наградите - отначало книги, а след това: "Отличник на читалищната дейност", орден "Кирил и Методий", юбилеен знак "1300 години България", паметен знак "Огоста" на Окръжния съвет за култура, множество грамоти, plaketi, благодарствени адреси. Те никога не са привличали този трудолюбив и енергичен човек, но безспорно го радват. Той

искрено споделя: "Важното е какво си оставил след себе си - в училището и читалището." А е оставил много: редица публикации във вестници и списания, ръкописи от историята на родното село, две книги - "Подвизът 1923 г." и "Русалийски обред "Калуш". Често споделя: "В писаното от мен във вестници, списания и книги съм прибегвал до шарения. Видими са моите диалектни гуми, но те придават правдоподобност. Смесицата от литературен език и диалект привлича, особено проявяващите интерес към стародавното време."

Много ценни и важни са проучванията на Веселин Патрашков в областта на фолклора и най-вече на русалийския обред "Калуш", а той е уникален и единствен в страната ни. Подобен народен обичай за здраведаряване съществува в далечна Япония. Това ни кара да мислим: огромни географски разстояния, но близка обредност. Авторът ни въвежда в психологията на ритуала чрез автентичните разговори с калушарите, готови да погинат, но да прогонят болестите и злото. Всичко е истина, чисто, неподправено. Патрашков отбелязва: "За Русалийския обред "Калуш" пиша с вълнение под напора на видяното и чуто и пресъздавам цялата магия, която ме владееше през 30-те години на XX в., та до наши дни. Това е хроника на вечността, доловена от отколешно време. Всичко искам да препратя в бъдещето за идните поколения."

С тези си изследвания авторът прави своя влог в историята на нашето народно творчество, а това е много важно.

Веселин Патрашков - един обикновен българин от Северозапада, истински родолюбец и патриот, усърден и търсец, с богата душа, прекрасен пример за младите хора на България. Дано само да има свои последователи.

Предизборно и все пак скандално

Гербаджийско кощунство с името на Васил Левски в с.Болгаре, Ломбардия

> от 1 стр.

Именно тогава за първи път разговарях с врачанския кмет от ГЕРБ Калин Каменов. Направи ми потискащо впечатление. Думите трудно се ронеха от устата му, с мъка свързваше подлог и сказуемо в изречение, но с изненадващо високомерие ми заяви, че щом италианците предлагат ("предлагат"! та те нямаха представа, че Враца съществува на картата!), то тогава е редно да го поканят (подразбира се - на техни разсъдики) в Болгаре и той, начело на свита общинари по негов избор - със сигурен преводач (!), няколко пъти наблегна на " сигурния преводач", сякаш аз, " несигурната", съм се натискала да му превеждам - щял да поседи известно време в Ломбардия, да прецени възможностите и едва подир туй да реши дали си струва да приема подобна оферта. Излязох възмутена от кабинета му. Италианците, на които бях длъжна да предам резултата от "аудиенцията" (направих го в смекчен вид), запазиха спокойствие, но твърдо обявиха, че подобни условия са неприемливи за тях.В интервюто си за врачанската телевизия, аз не показвах пълното си разочарование от срещата с този типичен гербаджийски местен феодал - все още се надявах свдигната ми идея да се осъществи. Тогава още не познавах тъмния му, безпросветен произход, тясната близост с тартора Бойко Борисов, ненаситната му алчност за ценни имоти, надхвърляща далече деянията на предшествениците му, малцина от които можеха да се нарекат светци, странната му "диплома за юрист", апетитите му за бъдещо евродепутатство. Врачанското гражданство е завладено от ужасен страх пред този кмет, когото ми описват като извънредно отпъстителен, така че - ако нещо ми се случи - поне ще знаете откъде ми е дошло. Най-големият му управленски триумф е препокриването на пешеходната арка от църквата "Св.Николай" до бившия ресторант "Здравец" с нови бетонови плочи , след като направи на юфка старото мраморно и керамично покритие с тежките каміони, които пращаше да закачват мартеници и великденски яйца по гърбетата - непоносим кич. Само на пет метра встрани от " излъсканата главна" царят плачевен упадък и разруха. За сравнение ще спомена, че кметът на съседния град Монтана е превърнал бившия Михайловград в образец на европейски регионален център - с прекрасни градини, езера, ремонтирани сгради и две големи престижни болници - ако бях го посетила преди време, никога нямаше да се обърна към Калин Каменов. Тогавашната зам.кметица "по културата" на Враца - Петя Долапчиева (гнес зам.кметица "по образоване-то"), детска учителка, ми се похвали при единствената ни среща - по друг повод - че е първата, която е вкарала в действие "напредничавите предписания на филантропа Сорос", касаещи гечичата в детските градини. Изтръпнах от ужас и побягнах..

Узнавайки постепенно всички неутешителни подробности, започнах да се радвам, че идеята за побратимяване на Враца с любимото ми Болгаре, се провали. Настъпи затишие, но междувременно не преставах да общувам с моите приятели от Болгаре - аз ги виках от Швейцария, те ми се обаждяха от Италия. През 2019 г. неочаквано прочетох в съобщенията на МВНР, че някоя си г-жа Таня Димитрова, отскоро генерален консул в Милано, посетила село Болгаре, установила връзки, дискутирала проблеми на историята и открила " изложба". Тъй като никога не бях чувала това име, потърсих сведения за въпросната г-жа в Гугъл. Там ме чакаше истински калейдоскоп от разнообразната политическа акробатика, катапултирала Таня от Ямбол по върховете на дипломацията - ала ГЕРБ.

Вие можете спокойно да се запознаете със стремителната политическа кариера на Таня Димитрова като прочетете ней посветените публикации в Гугъл. На 07.09.09. сайтът Десант публикува статията " Уникум оглавява Областната управа в Ямбол". Следва статия в същия сайт от 30.03.2012, чието заглавие гласи:" ГЕРБ праща уникал от Ямбол за посланик в Загреб". Препоръчвам ви също " Цирк МВНР" на сайта бургас- под - лупа", както и " Працаме уникална медицинска сестра за посланик в Загреб" на флагман.бг.

От моя мощен "информационен поток" се разбира следното:

Милата Таня е била медсестрица без нито ден стаж " по специалността". Повече я влечело я политическото поприще - щото в него " има келепир" по израза на безсмъртния праобраз на гербаджийското съсловие. Тейко ѝ "стара стария" имал скромно електронно вестниче, което поставил изцяло в услуга на ГЕРБ и лично на бат Бойко. Като пръв знак на благоволение, Таниша станала призьорка в конкурс кой да списва и издава общинска брошурка, въпреки че едно от изискванията било кандидатите да имат журналистическо образование. Впоследствие даровитата списователка представила и дипломка по журналистика.Нещо повече - за по- малко от две години тя "завършила" и теология, че и още нещичко в добавка, показвайки " удостоверения" за владение на " църковнославянски, латински, библейски еврейски и библейски гръцки" - по собствения ѝ израз. За издаването на

**Милена
ВЪРБАНОВА**

брошурата тя поискала и май ѝ дали 35 хиляди лева на месец (но пари ли са това за такъв шефовър!). Скоро видната гербаджийка била назначена за областен управител на Ямболска област, а когато финансовите ѝ злоупотреби на този пост нараснали така стремглаво, че било вече невъзможно да се мижки пред тях, добрият дух Николай Младенов, тогавашен външен министър, новопрогласен шийт по вероизповедание и несъмнен антибългарин по убеждения, лице с няма да ви казвам каква репутация - тя бе потвърдена и съвсем наскоро от "Пандора", изстрелва наша Танка в Загреб - като извънреден и пълномощен посланик - боже опази! Това поредно престъпно дело срещу интересите на нашата страна, не е станало без личното застъпничество на Барба Ганис - просто дипломатическият имунитет е бил нужен на Таня като " въздуха и водата за всяко живо същество", защото без него съдебното преследване е щяло със сигурност да взгорчи живота ѝ. А от Загреб, където тая хранителница на ГЕРБ се е оказала "наследница" на един от най-блестящите български журналисти и интелектуалци Велизар Енчев, въздушното течение я отнася на Ботуша, наред с столицата на световната мода - Милано. Таня си изрусява перуката, добива по-цивилизован вид, различен от първоначалния ѝ - на ямболска провинциалка - и започва да мъчи " мозъка си" как да остане в дипломацията - обратният път в Ямбол е минирал. Именно в моя събровен миг някой от "екипа ѝ" съзира моята студия за Болгаре в Интернет и бившата медсестра, която никога не се е подвизавала в бяла манта, се впива като кърлеж в тая възможност. И заминава за Болгаре "да установява връзки".

От Италия ме осведомиха, че такава особа се е появила в безметежното им селце и е направила " изложба" - просто снимки на български градове. Самата тя се е увековечила на фото с кмета Серугети. Когато италианците ѝ казали, че една българка е проправила пътя към тях и ѝ предложили да ме повикат, нито Танка, нито " екипът" ѝ са проявили интерес към скромната ми личност. Явно съм била персона нон грата, чието дело е предвидено "за използване" с други цели и по други параграфи.

Изминаха още две години. В Болгаре властта се смени. За кмет бе избран грув политик, от друга партия - Лучано Редолфи. Антонио Фолиени, як и горд старец, почина.

На 10 юли тази година от моя свят отлетя единствена-та ми дъщеря.

Седмици след смъртта ѝ, за пръв път от дълго време, надникнах разсеяно в Интернет. Един кратък текст опари очите ми. С голямо закъснение узнах, че още на 21 януари 2021 г. "генералният консул на РБългария в Милано г-жа Таня Димитрова" посетила с.Болгаре, за да даде ход на побратимяването на ломбардската община с град Враца.

Враца! Това негдуисмислено сочеше моето присъствие и я уличаваше в присламчване към нашата със Серугети прекрасна чиста идея, възпрепятствана от врачанския завистлив, невеж и негалановиден кмет. Само че за моя труд, за моето посещение в Болгаре и за следата от мен, никои не обелваше дума. Стринка Таня от Ямбол бе решила да обсеби и да си припише всичко!

Пламнах и написах едно много подробно писмо на служебния министър на външните работи - г-н С. Стоев, в чиято изключителна почтеност не се съмнявам. Не след дълго, през август, ми позвъни една дама от нашето посолство в Рим и любезно ме запита дали имам нещо против инициативата за връзки със с.Болгаре и побратимяването му с Враца, да премине в ръцете на посолството. Отвърнах, че съм напълно доволна от такова разрешение, като все пак съържа моя труд да бъде споменат като основа на тези връзки. Получих нейното уверение в това и приятелски се разделихме.

На 10 септември, два месеца след гибелта на детето ми, същата дама ми звънна и ме осведоми, че на 7 октомври в Болгаре ще се състои церемония по назоваване на нова улица в селото с името на Апостола на свободата. Покани ме да присъствам, но аз не бях сигурна дали ще мога да замина за Италия. Унизителните и опасни антимедицински изисквания за прекосяване на границите ме възпихаха. Може би моето дете почина тъкмо заради направената ѝ в болниците поредица от три теста, в момент, когато беше крайно уязвима. Радостта ми от предстоящото събитие, което чувствах и като мое свидно дело, обаче бе безгранична, тя препълваше България и летеше към Италия - над гранични бразди, митници и медицински тероризъм. Та мигар всеки ден в чужбина се именуват улици на Българския Апостол? Тогава - точно на 10 септември - написах в блога си възторженото съобщение за улица "Васил Левски" в Болгаре. То бе препечатано от врачанския електронен ежедневник " Конкурент", писателския орган " Слово днес" и монтанския вестник " Слово плюс".

На 14 септември получих лична покана от Н.Пр. извънредния и пълномощен посланик на РБългария в Рим , г- н Тодор Стоянов, придружена от чудесни думи. На 4 октомври, в навечерието на събитието, той се свърза с мен по телефона и повтори любезната си покана. С тъга отказах - не исках да се подлагам на тестове, а и не се чувствах здрава след кончината на Ели, не можах да остава сам и престарелия си, съсипан от мъка, баща. Всички наши ресурси се стопиха около заболяването на детето ни, не разполагахме със средства за път. Отказах и все пак някаква последна сянка от надежда, че нещата - и тестът и средствата - по чудо ще се уредят и ще замина - оставаше в мен. Преодолявайки себе си, се обадох в същия ден на врачанския кмет - с предложение да се присъединя към врачанската делегация, която ще отпътува за Болгаре.

*Продължава в следващия брой***ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР**

14 ч * Преп. Параскева-Петка Търновска. Св. мчци Назарий, Гервасий, Протасий и Целсий (Петковден)

15 п Преп. Евтимий Нови. Св. Лукиан, презв. Антиохийски

16 с Св. мчк Лонгин стотник

17 н 4 Неделя след Неделя подир Въздвижение - на св. Отци от VII Вселенски събор. Св. прор. Осия. Св. прлмчк Андрей Критски. Гл. 8, утр. ев. 6, ап. Тит. 3:8-15 (с. 398), лит. ев. Лк 8:5-15 (Тит. с. 97)

18 п * Св. ап. и ев. Лука. Св. влчца Злата Мъгленска (Тит. с. 99)

19 в Преп. Йоан Рилски Чудотворец. Св. прор. Йоил. Св. мчк Уар (Тит. с. 102)

20 с Св. влчк Артемий Антиохийски

Високи отличия за ръководители от АЕЦ "Козлодуй"

Наско Михов - изпълнителен директор на АЕЦ "Козлодуй", и Александър Николов - заместник изпълнителен директор, бяха удостоени с почетния знак на Института за ядрени изследвания и ядрена енергетика (ИЯИЯЕ) към Българска академия на науките. Високите отличия бяха връчени от директора на Института доц. Лъчезар Георгиев на 11 октомври 2021 г. като израз на признание за дългогодишния им професионален принос за технологичното и икономическото развитие на ядрената енергетика и за сътрудничеството между атомната централа и ИЯИЯЕ.

По време на официалната церемония по награждаването бе отбелязано успешното научно-техническо сътрудничество и бе изтъкната подкрепата, оказвана от атомната централа за редица научни семинари и конференции, организирани от Института за ядрени изследвания и ядрена енергетика.

Особен акцент бе поставен на личната ангажираност на Наско Михов и Александър Николов с развитието на човешките ресурси и подготовката на експерти в сферата на ядрената енергетика и ядрената физика. Сред конкретните инициативи, реализирани в тази посока от АЕЦ "Козлодуй", са стартирането на гуално обучение за ученици от Професионалната гимназия по ядрена енергетика "И. Курчатов" - гр. Козлодуй, поддържа-нето на стажантска и стипендиантска програма, обучението на работещи в централата като докторанти в ИЯИЯЕ и др.

Престижните отличия бяха връчени по случай 60-та годишнина от осъществяването на първата верижна ядрена реакция на делене в изследователския реактор ИРТ-2000. Пусъкът в експлоатация през 1961 г. на съоръжението - част от атомната научно-експериментална база на ИЯИЯЕ, поставя началото на българската ядрена наука и изследвания, които са в основата на развитието на ядрената енергетика в страната.

БЪЛГАРСКИ ПОЩИ

ПЛАЩАНЕ

НА МЕСТНИ ДАНОЦИ И ТАКСИ

В ПОЩЕНСКИТЕ СТАНЦИИ

Трансгранично сътрудничество

Природно и културно наследство на Белоградчик и Болевац

Стартираща пресконференция по проект "Опазване и атрактивно представяне на природното и културно наследство на общините Белоградчик и Болевац"

В салона на Младежки дом - Белоградчик бе проведена стартираща пресконференция по договор за безвъзмездна финансова помощ № РД-02-29-106/17.05.21 г. "Опазване и атрактивно представяне на природното и културно наследство на общините Белоградчик и Болевац", финансиран Програма за трансгранично сътрудничество INTERREG - ИИП ТГС България - Сърбия 2014-2020. Бенефициент и водещ партньор по проекта е община Белоградчик и партньор - Туристическа организация в Болевац.

Общата стойност на проекта е: 586 849,32 евро, от които европейско финансиране: 498 821,91 евро, национално съфинансиране БГ: 62 751,59 евро, национално съфинансиране РС: 25 275,82 евро. Продължителността на проекта е 24 месеца. Период на изпълнение: 17.05.2021г. - 17.05.2023 г.

Основната цел на Проекта е да повиши туристическата привлекателност и да разнообрази туристическия продукт на региона Белоградчик - Болевац. Специфични цели, залегнали в проекта са повишаването на туристическата привлекателност на пещера "Магурата" - България, създаването на Природен и туристически център в планина Ртан - Сърбия, създаването на елементи за разнообразие, иновативно представяне и популяризиране на туристическите атракции в региона на Белоградчик и Болевац.

От страна на водещият партньор - община Белоградчик, е предвидено извършването на дейности относно обновяването на пещера "Магурата", включващи: подмяна на съществуващото осветление с енергийно ефективно, почистване и антикорозионна обработка на съществуващите парпети, а на места където е необходимо ще се добавят нови; антикорозионна обработка и ремонт на стъпалата в Галерията с рисунките; подмяна на металната врата тип решетка, разположена на входа към Галерията с рисунките и възстановяване на нарушената каменна настилка на местата, където е компроментирана.

Предвижда се доставка на оборудване за холограма и интерактивно оборудване (интерактивен дисплей и интерактивни карти и мултимедия) за пещера Магура. Дисплеят ще бъде инсталиран с шрифт на пещерата и ще представя виртуални обиколки от вътрешността на пещерата, така че

Община Лом

Изграждането на компостиращата инсталация върви по план

Строителният обект е на площ от 16 467 кв. м в местността "Под шосето" край кв. Моминброд и до края на годината съоръжението ще заработи. Площадката и клетките за преработка на биоразградимите отпадъци, както и необходимите помещения, вече са направени. В момента се довършват бетоновите настилки и оградата. Очаква се доставката на преработващата техника и контейнери.

С пускането в експлоатация на компостиращата инсталация ще бъде въведена нова система за разделно събиране и транспортиране на събраните биоразградими отпадъци до съоръжението, където те ще се преработват в компост. Инсталацията е с капацитет над 3000 тона годишно и ще обслужва близо 25 000 жители.

Общата цел на проекта е да се намали количеството депонирани биоразградими отпадъци, генерирани на територията на община Лом чрез разделното събиране и оползотворяване на зелените и/или биоразградимите битови отпадъци.

Общата стойност на проекта е 3 213 756 лв., от които безвъзмездната финансова помощ е 2 410 619 лв. европейско и национално финансиране, а съфинансирането от Община Лом е в размер на 803 137 лв. Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на

посетителите с трудности в подвижността/ или посетители с увреждания да могат да съзерцават красотите на пещерата отвън. На дисплея ще бъде представена и информация от разработената платформа за представяне на природата и туристическите атракции в региона.

От страна партньорът по проекта - Туристическа организация в Болевац, е предвидено да се извърши реконструкция и обзавеждане на туристическа хижа, намираща се планината Ртан, която да я превърне в модерен Природо-туристически център с интерактивна посетителска зала със следните цели: атрактивно представяне на красивите природни съкровища в планината. Проектът "Опазване и атрактивно представяне на природното и културно наследство на общините Белоградчик и Болевац" предвижда разработване на съвместна платформа и мобилно приложение за биологичното разнообразие и туристическите атракции в региона на трансграничното сътрудничество, разработването на съвместни туристически маршрути, организация на популяризационно събитие на съвместните туристически маршрути, както и организация на съвместен ден на природата в Болевац.

Очакваните резултати от реализацията на проекта са повишаване на туристическа привлекателност на региона Белоградчик - Болевац, подобро осветление и достъп в пещера "Магурата", разработена система за холограмно представяне на културно-историческото богатство на пещерата, създаден Природен и туристически център (ПТЦ) в планина Ртан, обзаведен ПТЦ и оборудвана интерактивна зала за посетители, съвместна уеб платформа и мобилно приложение за представяне на природата и туристическите обекти в региона Белоградчик-Болевац, съвместни туристически маршрути, организирано събитие за популяризирането на маршрутите, организиран фестивал "Съвместни дни на природата", осигурена информация и публичност.

Оперативна програма "Околна среда" 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейски структурни и инвестиционни фондове.

Изпълнител на проекта "Инженеринг (проектиране и строителство) на компостираща инсталация за разделно събиране зелени и/или биоразградими отпадъци" е "Инфраструктурно строителство" АД - София.

Аптека "Здраве" на 25 години

Георги ПЕТРОВ

На всеки от нас се налага да си купува или поръчва лекарства. Предпочитана в град Монтана е аптека "Здраве". Тези дни тя отбеляза своя четвъртвековен юбилей. По изчисления на управителката Владка Василева през същия този период тук са преминали и обслужени около 1 милион души. Изпълняват се рецепти по Здравна каса, включително и скъпо струващи лекарства, зелени, жълти или безплатни рецепти за ветерани от войните и военни инвалиди.

Визайки в аптеката, човек е сигурен, че ще бъде обслужен по най-добрия начин и ще намери, търсеното лекарство, предписано му от доктора. Винаги "Здраве" е много добре заредена, а контактът с клиентите е на ниво. Владка Василева, Кристина Тодорова, Гургана Иванова и Бойко Георгиев, магистър-фармацевти и Валентина Тодорова и Цветелина Ангелова помощник-фармацевти са не само професионалисти, но и много човечни и харизматични аптекари. Със своите клиенти винаги се отнасят приветливо и толерантно. Търпеливо и компетентно отговарят на многото клиентски въпроси и обясняват неясните ситуации. В последната една година, във време на пандемия, екипът на аптека "Здраве" повече от всякога е на своя пост. Дисциплинирано и прецизно се спазват изискванията за дистанция и носенето на предпазни маски. Както винаги, тук, атмосферата е спокойна, налице е взаимното уважение. Няма струпувания на хора и припрени разприави. Клиентите се обслужват стриктно и квалифицирано.

Да пожелаем на екипа на аптека "Здраве" още много години успешна работа в полза и за доброто на хората!

Милица Мирчева ("Атлет" - Мездра) с исторически втори най-добър резултат на българка в маратона

> от 1 стр.

В конкуренцията на 92 състезателки от 13 държави от четири континента родената в Добрич атлетка пробяга класическата дистанция от 42.195 км за 2:35:03 ч. - резултат, който е с цели 9 минути и 20 секунди по-добър от нейното лично постижение (PB) в тази дисциплина (2:44:23 ч.), регистрирано на Балканиада в Подгорица през 2015 г. и само на една секунда от националния рекорд (2:35:02 ч.) на Галина Горанова, датиращ отпреди повече от четвърт век.

Милица се откъсна още в началото на бягането, амбицирана да подобри "брадация" национален рекорд, поставен на 21 януари 1996 г. в Хюстън, САЩ, постепенно натрупа преднина от около една минута пред основните си конкурентки за първото място, но в последните километри беше застигната от представителката на Турция Ергал Тубай и в крайна сметка финишира втора в общото класиране. Въпреки това тя получи заслужени аплодисменти от зрителите за върховото постижение, което регистрира - най-бързото бягане в маратона на българка на родна земя, и получи специална премия от оранзизаторите.

Тъй като Wizz Air Sofia Marathon 2021 беше и Национален шампионат на 42.195 км, Мирчева спечели за втори път в кариерата си, след 2015 г., титлата в тази дисциплина. Бронзовия медал завоюва нейната съотборничка Таня Димитрова, също с лично постижение (PB) - 2:58:39 ч., което ѝ отпреди и девето място в общото класиране.

Много силно бягане при мъжете направи друг представител на мездренския клуб - Мирослав Спасов. В конкуренцията на 352 състезатели от 30 държави 26-годишният атлет бе най-бърз от всички български участници. Той пробяга дистанцията за 2:27:17 ч., което е негов личен резултат в тази дисциплина. Спасов завърши пети в общото класиране и за пръв път в кариерата си стана национален шампион в маратона.

В класическата дистанция стартира и треньорът на Милица, Мирослав и Таня - Йоло Николов (АК Орханлие - Ботевград), но поради мускулен крамп не успя да завърши състезанието.

Най-добрият български атлет в средните бягания - Митко Ценов (СКЛА Митко Ценов Рънинг Тийм - Мездра), бяга в най-късата дистанция на Софийския маратон - 10.7 км. Той обаче обърка маршрута на трасето и в крайна сметка завърши на 454-о място от 722-ма завършили в тази дисциплина с време 1:04:48 ч.

През 2019 г. Йоло Николов стана победител в полумаратона при мъжете в Wizz Air Sofia Marathon, а през 2016 г. бе най-бърз в бягането на 10,5 км. През 2018-а и 2017 г. пръв в най-късата дистанция финишира Митко Ценов.

Слово
e-mails: slovoplus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com

Издател: ИК „Слово плюс“
Монтана, бул. "Пею Яворов" 1, БЦ "Огоста", ет 4

Параскева Маркова
Главен редактор
тел. 0876 307 732
Цветана Костова
първи зам. главен редактор
тел. 0879 577 469
Ненчо Славчев
зам. главен редактор
тел. 0885 708 703
Георги Петров
зам. главен редактор
тел. 0899 767 886

Печатница
“БГ Принт” - Враца

Екуп Враца
ул. „Цв. Кръстьенякова“ 13
ОКС, 3000, п.к. 143,
тел.: 092 660 721
Екуп Монтана
3400, п.к. 133,
ул. „Пею Яворов“ 1
БЦ „Огоста“, ет. 4 офис 404
Екуп Вудин
тел.: 0889 399 349
0885 708 703

Издателска кооперация „Слово плюс“
членува в Кооперативен съюз - Враца

Първият главен редактор на вестник "Литературен фронт"

Ангел Тодоров - 115 години от рождението му

Иван ВЪЛОВ

В азбучния каталог на Народната библиотека "Св. св. Кирил и Методий" в София на името на Ангел Тодоров се съдържат повече от 50 авторски заглавия. Изпращайки се пред такова внушително число от книги във всички литературни жанрове и широк тематичен обхват, всеки би могъл да оцени колко значимо е присъствието на този наш писател за националната ни духовна съкровищница.

Ангел Тодоров е между малцината творци, отдали повече от половин век за изграждането, обогатяването и развитието на родната ни култура. Той пише едновременно поезия и проза, хумористични разкази и фейлетони, занимава се с литературна теория и критика, работи като журналист и публицист в различни вестници и списания, участва в редактирането на книги, превежда от френски, немски, руски и естонски език...Участието му в редица издания с лява идейна насоченост през 30-те години на миналото столетие и първите му книги, посрещнати дружелюбно от читателите и от критиката, му носят популярност. По-късната му активна творческа дейност след 9 септември 1944 г., съпроводжана паралелно с участието в ръководството на Съюза на българските писатели и други обществени ангажменти, укрепват неговия авторитет...

Ангел Тодоров е роден на 20 октомври 1906 г. в гр. Видин, в семейството на учители. Племенник е по майчина линия на известния политик и общественик Найчо Цанов. Завършва гимназия в родния си град и се записва студент в правния факултет на Софийския университет "Св. Климент Охридски". Навлиза в света на литературата, а чрез нея и в политическия живот, през един от най-мрачните периоди от следосвобожденската история, когато разбесненият се фашизъм се разпръва жестоко с прогресивните национални сили след Деветоюнския преврат, разгрома на Септемврийското въстание през 1923 г. и апентата в черквата "Св. Неделя" през април 1925 г. Времето, когато, както пише Гео Милев, в България е забранено:

"Да се говори, да се мисли, да се чете, а най-после и - да се живее!"

Същото това време, което бе накарало Антон Страшимиров да се разбунтува и да изкрещи в своя протест срещу палачите на българския народ. Пристигайки в София в ранната есен на 1925 г., деветнайсетгодишният Ангел Тодоров отива първо не в Университета, а при редактора на в. "Наши дни" - пролетарския поет Димитър Полянов. До тогава между редактора на вестника и начеващия поет съществувало само писмовна връзка. Оттук нататък не само творчеството, но и животът на Ангел Тодоров ще се развива под най-прякото въздействие на Димитър Полянов. Именно чрез сътрудничеството си в "Наши дни", "Нова гни", "Звънар", а по-късно в "Наковалня", "РЛФ", "Единство" поетът се свързва здраво с работническата класа.

Няколко години А. Тодоров е квартирант в дома на Христо Смирненски. Там се слага началото на дългогодишната му дружба с по-малкия брат на поета, талантливият хуморист и сатирик Тома Измирлиев. В този период той се запознава и сприятелява с ляво настроените като него млади писатели: Крум Пенев, Никола Ланков, Георги Караславов, Крум Велков, Камен Зидаров, Христо Радевски, Орлин Василев, Младен Исаев... След дипломирането си в Юридическия факултет заминава на специализация в Париж и Дижон. По време на двегодишното си пребиваване (1930-1931 г.) едновременно с усъвършенстване на юридическата си квалификация, Ангел Тодоров изучава богатата история на Франция, стреми се да опознае отблизо живота на различните слоеве от народа. Той има добрия шанс да влезе в кръга и на редица прогресивни дейци, които са заклеили кървавата вакханалия в България през 1923-1925 г. Между тези личности са писателите Анри Барбюс, автор на нашумялата по света книга "Палачите" (преведена е на български през 1928 г. от писателката Ана Карима - б. а.), Пол-Ваян Кутюрис, Пол Елюар, Елиза Триоле...

Ангел Тодоров пише едновременно поезия и проза. Неговата първа книга е сборникът с разкази "Клуб и фабрика", издадена като приложение на библиотека "РЛФ". Заглавието на книгата отразява и нейната същност - животът на работническата класа, нейните борби. Разказите носят предимно публицистичен характер. Левите си убеждения Ангел Тодоров изразява още по-категорично в двете си стихосбирки: "Поеми без лъжа", (1936) и "Полезни поеми", (1938). Марксистическата критика посреща одобрително поетичния дебют на своя съидейник и пряк участник в редактирането на седмичника "РЛФ" ("Работнически литературен фронт"), отговорен секретар на издаването от Георги Бакалов списание "Нова литература", заместило спряното от полицията "Звезда". За "Полезни поеми" пишат положителни рецензии Георги Бакалов в сп., "Нова литература", Любимил Стоянов в "Кормило", Георги Цанев (с псевдонима И. К.) в "Изкуство и критика" (кн. 9, 1938 г.). В рецензията си Г. Цанев обръща внимание на една характерна особеност в поезията на А. Тодоров - съчетанието на откровената гражданска лирика с чисто интимни възвращения. Даден е пример с двете стихотворения в цикъла "Стихове за любовта": "Негърка" и "Ли и Лу", свързани с преживяванията на поета от пребиваването му във Франция...

Заради своята антифашистка дейност Ангел Тодоров неведнъж е бил прибиран в полицейските участъци, а жилището му подлагано на обиски. На няколко пъти е бил

интерниран в концлагер, а по време на Втората световна война го мобилизират и го изпращат да служи в така наречените "черни роти", където режимът е още по-непоносим от този в концлагерите...

Отключването на таланта

Ангел Тодоров посреща с радост смяната на властта на 9 септември 1944 г. За него и за всички привърженици на лявата идеология, мечтаната надежда за един по-добър живот получава реалност. И той се "хвърля устремно" за изграждането на социалистическото общество. Веднага след установяването на правителството на Отечествения фронт, в което участват комунисти, земеделци, звенари, широки социалисти и безпартийни, се извършва преустройство и в областта на културата. Председател на Съюза на българските писатели става Трифон Кунев, талантлив поет, сатирик и публицист, който е член на Постоянното присъствие на БЗНС, а е избран в същото време и за директор на Народния театър. Комунистите Ангел Тодоров и Андрей Гуляшки стават първите редактори на в. "Литературен фронт". Когато България се включва във втората фаза на Втората световна война, Ангел Тодоров е между първите писатели, които заминават доброволци. Той участва в издаването на в. "Фронтвак", а през следващите години армейската тема ще продължи да заема централно място в творчеството му.

Наред с многото обществени задължения, които Ангел Тодоров поема и изпълнява с присъщата за него гражданска отговорност, той постига добри резултати и в творческата си дейност. Появяват се една след друга стихосбирките му: "Червено знаме" (1949), "Избрани стихотворения" (1957), "Планински дъб" (1959), "Достойна правда" (1963), последвани от "Сред народа", "Слънце наше, въздух наш", "Пролетарски песни"...

Ангел Тодоров - автограф за поета Митрофан Велев

Обемното поетично творчество на А. Тодоров е привличало вниманието на редица между най-изявените през миналото литературни критици от различни поколения. Общото мнение е, че поетът съвсем съзнателно дава превес на политическата гражданска лирика. Литературният критик Иван Руж, съвременник и приятел от младини на Ангел Тодоров в обширна статия, посветена на 70-годишнината му (сп. "Септември", 1976 г. кн. 10), пише: "Ангел Тодоров много рядко дава израз на съвсем личните си преживявания, макар да постига в тази насока значителна художествена избистреност на поетическите мотиви и чистота на словесното изображение, например:

Каква прекрасна тишина в гората! По клоните на боровете - сная.

Но ти се криеш нейде, зимен вятър, и може би след миг ще дойдеш пак.

("Лирика")

Но той - продължава критикът - не би бил Ангел Тодоров, не би бил революционен поет от край до край, ако спреше само до тия наистина прости, ясни, ведри пейзажни стихове, в следващия куплет на същото стихотворение вече се изявява по безспорен начин като революционен поет:

Дори в деня най-мирен, най-спокоен аз зная, че животът е война, и непрестанно помня, че съм войн - че буря крие всяка тишина!

През последните години Ангел Тодоров написа редица хубави стихотворения с изпозведен характер, в които емоционалната настройка е твърде силна. Фонът, разбира се, си оставаше неизбежно гражданско-политически. Пример в това отношение е стихотворението "Не живях напразно", което в днешно време може да изглежда и странно, и дори съвсем неприемливо за мнозина, но то е плод на своето време. Поетът възпява осъществяването на мечтата си да се докосне лично до идолите на ранната си младост. След като посещава страната на Съветите, лиричният герой възкликва:

"... Не мечтах напразно! Не живях напразно!"

Продължава в следващия брой

Поетичен салон

Милена НАЙДЕНОВА

Събуди се

Събуди се!
Бездействие.... Покой....
Обречена душата потъва в битието.
Крилата птица на Духа стене от болка
и рее ранени, пеперугени крила.
Събуди се!
Душата страда в пустошта
на прежурения ден и моли!
Събуди се!
Във шепите събирам слънчеви лъчи
с позлатата крилата да помилвам.
С любов обсипвам малкото сърце,
туптящо е , готово да политне.
Къде?
То знае!
Събуди се , за да полети!
Нагоре! Към сияйните зари!
Лети с обновени крила ,пеперугено красиви
соколови , силни.
С омайна Божествена любов
целува и прегръща всемира!
Събуди се душата!

Водопад от Светлина

(На Хелиос)

Хелиос, Дух слънчев на моите мечти!
Искрящ водопад от божествени ,
енергийни лъчи!
Извор на мъдрост за изстрадали
земни души.
Искри и дарявай слънчевия свят!
Твори и създавай еволюции със замах!
Планетите твои със своите чега
очакват със радост Дух слънчев сега!
Земята сияе огряна с лъчи!
Огнен водопад се излива , пламти!
Благословени са всички души!
С нова вибрация земята лети!

Стефан МАНДОВ

"Риформа"

Суеци! - ще каже Джени.
Кеворк проговаря 2, с. 384

Едно мечтахме, друго се получи -
направиха народа разноеглед.
Накараха бедняка като куче
да рови във контейнера със смет.

Заградиха си своите квартали,
зазидана морето със бетон,
за бизнеса и майка си продали,
прегазили Родина и закон.

И всеки ден по медиите пеят,
че ние сме от всичките дъ бест.
Дори не виждат кризата къде е.
Не чуват и народния протест.

Дали ще се роди за нас Месия,
или ще го пречука родна сган?
Или ще видим пременен Илия,
от "своите" пожизнено избран?

P.S. Реплика на Кеворк Кеворкян във Фейсбук
по повод "Риформа":

"Най-вероятно второто. Поздравя."

